

USTAWA
z dnia 25 lutego 1964 r.
o ograniczeniu uboju cieląt

Dz.U. 1964 Nr 8 poz.
51

Art. 1.

1. W celu zapewnienia warunków dla szybszego rozwoju pogłowa bydła, dla zabezpieczenia wzrostu stada podstawowego i dalszego rozwoju produkcji bydła rzeźnego Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej może w drodze rozporządzenia ograniczać na poszczególnych obszarach Państwa ubój cieląt o wadzie do 80 kg.
2. Rozporządzenie to ustali zarazem przypadki, w których ubój cieląt nie podlega ograniczeniom, o których mowa w ust. 1.
3. Minister Rolnictwa określi w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb postępowania i organy właściwe do stwierdzania dopuszczalności uboju w przypadkach nie objętych ograniczeniami uboju (ust. 2).

Art. 2.

W przypadkach, w których rozporządzenie Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej zwalnia od ograniczeń uboju cieląt (art. 1 ust. 2), mięso cielęcina poddanego ubojowi może być wykorzystane tylko na własny użytek lub odstąpione jednostce prowadzącej skup mięsa.

Art. 3.

1. Kto poddaje ubojowi cielę wbrew ograniczeniom wprowadzonym na podstawie art. 1
 - podlega karze grzywny od 1.000 do 2.000 zł.
2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisowi art. 2 odstępuje mięso cielęcina innej osobie fizycznej lub prawnej niż jednostka uspołeczniona prowadząca skup mięsa.
3. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.
4. W razie ukarania za czyn określony w ust. 1 lub 2 może być również orzeczony przepadek mięsa.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.